A°. 1847. WOENSDAG den 7. April. N°. 42.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT.

ALGEMEEN ADVERTENTIEBLAD.

PUBLICATIE.

De Staatsraad Gouverneur van Utrecht, voorzitter der Commissie voor de Utrechtsche tentoonstelling van voorwerpen van Inlandsche Nijverheid en Kunst, brengt ter kennis der belanghebbenden, dat bij besluit van Zijne Majesteit van den 14. Maart 1847, No. 55, aan de bovengenoemde Commissie vergunning verleend is tot het openen eener loterij van voorwerpen van die tentoonstelling afkomstig, terwijl tevens bij evengemeld besluit bepaald is, dat alle stukken tot deze tentoonstelling en verloting betrekking hebbende, hieronder begrepen de Certificaten van Oorsprong, zijn vrijgesteld van zegel, mitsgaders van de formaliteit en het regt van Registratie.

Utrecht, 31 Maart 1847.

De Staatsraad Gouverneur, Voorzitter der Commissie voornoemd,
F. VAN DE POLL.

SPANJE.

MADRID 30 Maart.

Het nieuwe ministerie heeft zich gisteren naar de Kamer der afgevaardigden begeven. De president, de heer *Pacheco*, heeft verklaard, dat hij en zijne collega's de gematigde liberale gevoelens waren toegedaan. Hij rekende op de medewerking van de Kamer, en verzocht haar voor eenige dagen derzelver zittingen te sluiten, om aan het Kabinet den tijd te laten, de verschillende ontwerpen van wet van het vroegere ministerie na te zien. De heer *Pacheco* zeide, dat, wat Portugal betreft, hij niet alleen niet zou dulden, dat de troon van *dona Maria* werd omvergeworpen, maar zelfs dat hij niet zoude toestaan, dat hare kroon in gevaar werd gebragt. — Het Kabinet verlangde eene algemeene amnestie, en meende, dat elk, die *Isabella II.* erkende, tot ambtsbetrekkingen kon worden geroepen. De meest mogelijke zuinigheid in acht willende nemen, begint het ministerie met het ontwerp van leening van 200 millioen realen in te trekken. Dit manifest werd door de Kamer goed ontvangen.

— Aan het proces tegen den generaal *Serrano* zal waarschijnlijk geen gevolg worden gegeven. Hem zou eene betrekking buiten Madrid worden gegeven. Den heer *Olozaga* zou veroorloofd worden te Madrid terug te keeren, terwijl men den generaal *Narvaez* tot gezant te Parijs, en *Espartero* tot gezant te Londen zou benoemen. Daarenboven, verzekert men, dat het nieuwe ministerie de vrijheid van drukpers zal herstellen. Het is de vraag of Spanje rijp is voor zulk eene vrijgevigheid.

— 3 pCt. 32¼ in geld, 32⅜ in papier; 5 pCt. 20¼ geld, 20⅛ papier; schuld zonder intrest 5¼ geld, 5⅜ papier; Coup. 17 geld, 17½ papier.

DUITSCHLAND.

WEENEN 28. Maart.

De schouwburg in Leopoldstadt zal van den grond af nieuw en in een grootschen stijl worden opgebouwd. Binnen een half jaar moet dit gebouw gereed zijn. De zangeres mej. *Lind* heeft vóór haar vertrek naar Londen hier Zaturdag met de *Norma* afscheid genomen.

— De ambassadeur van Frankrijk, de graaf *Flahaut*, en de ambassadeur van Rusland, graaf *van Medem*, hebben gezamentlijk bij de grootvorstin *Helena* van Rusland alhier gedineerd.

— Men schrijft uit Alexandria (Egypte) van den 20 Maart: „De prijs der granen is alhier ter markt aan het dalen. Den 10. Maart was de prijs 15 fr. 46 c. de hectoliter koren, aangevoerd uit Opper-Egypte, en den 20. Maart 14 fr, 59 c."

WEENEN 29 Maart.

Uit goede bronnen kan men verzekeren, dat de tijdingen, als of in Galicien gebrek aan levensmiddelen heerscht, van allen grond ontbloot zijn; bij voortduring werden van daar granen uitgevoerd. De op sommige plaatsen heerschende duurte der granen komt niet voort uit schaarschte, maar uit het terughouden van den voorraad, in de hoop, om nog meer geld er van te maken. Het in Genua verschijnende handelsblad *Carriere di Genova* raadt de bezitters van granen aan, hunnen voorraad niet terug te houden, maar van het gunstig oogenblik der duurte gebruik te maken, om dezelven te verkoopen. De armoede onder de geringe klasse ontstaat uit geldgebrek, en werkeloosheid, waarom de meeste besturen bedacht zijn dezelve zoo veel mogelijk aan werk te helpen.

— Men wil hier, dat de aartshertog *Albrecht* tot onderkoning van Galicie zal worden benoemd.

— De grootvorstin *Helena van Rusland* heeft haar verblijf alhier tot 10. April verlengd.

— 5 pCt. 108; 4 pCt. 98½; 3 pCt. 70; 2½ pCt. 55.

MUNCHEN 1 April.

Ons leger heeft een gevoelig verlies geleden door het afsterven van den chef van den generaal staf *Karel v. Baur.* Hij is de zevende Beijersche generaal, die sedert 6 maanden is overleden.

— De gebruikelijke voetwassching door den koning is dit jaar geschied door den opperhofmeester graaf *v. Sandizell.* Van de 12 grijsaards waren er zes die den ouderdom van 90 jaren hadden bereikt; de jongste was 87 jaren oud.

FRANKFORT 2 April.

Het thans in Meinz in garnizoen liggend 35e Oostenrijksche infanterie regement zal in dit voorjaar door een ander regement worden vervangen.

— Wernigerode, een Pruisisch stadje, District Maagdenburg, is den 29. Maart grootendeels in de asch gelegd; 244 gebouwen zijn afgebrand met al de goederen; er zijn 8 menschen in de vlammen omgekomen. De brand is door het springen van eenen nieuwen bakoven ontstaan.

— Sedert de openstelling voor het publiek van den Thunus spoorweg (bij Frankfort) zijn langs denzelven 5½ millioen menschen vervoerd, en evenwel heeft men het verlies van niet een menschenleven te betreuren gehad.

BERLIJN 2 April.

De generaal der cavallerie graaf *v. Pahlen* is door keizer *Nicolaas* tot inspecteur-generaal der geheele Russische cavallerie benoemd.

— In een brief uit Brzesc-Litewski, door de *Rigaer-zeitung* medegedeeld, wordt berigt, dat in den nacht van den 10 Maart aldaar de Bazar, een vierkant gebouw met 300 houten winkels, eene roof der vlammen is geworden. Van de gelden en de vele koopwaren kon niets gered worden, en vele Israëlietische kooplieden, die zulks beproefden, zijn daarbij om het leven gekomen. De schade wordt op meer dan een half millioen zilveren roebels berekend.

ENGELAND.

LONDEN 2. April.

De fondsen waren heden weder iets lager, hetwelk wordt toegeschreven aan de schaarschheid van het geld. De gec. 3 pCt. genoteerd 88⅛.

— In de mijn van Churchpit, in Derbijshire, heeft het breken van het rad, waarmede de arbeiders naar beneden werden gelaten, aan 7 werklieden het leven gekost.

— De tijdingen van Bombaij van den 2. Maart zijn niet belangrijk. De koning van Oude is den 13. Feb. gestorven, en zijn zoon is hem zonder eenigen tegenstand opgevolgd.

ROBESPIERRE.

GESCHETST IN ZIJNEN VERTROUWELIJKEN OMGANG.

(Fragment uit L'HISTOIRE DES GIRONDINS, door DE LAMARTINE.)

Het leven van Robespierre getuigde van de belangloosheid zijner gevoelens: dat leven bragt meer dan al zijne redevoeringen aan het licht. Indien zijn leermeester Jean Jacques Rousseau zijne hut te Charmettes of Ermenonville (1) verlaten had, om de wetgever der menschheid te worden, zoude hij geen armoediger noch ingetogener leven geleid hebben dan Robespierre. Reeds onderscheidene malen waren er pogingen aangewend, om hem om te koopen, zoo wel van den kant van het hof als van de partij van Mirabeau, van Lameth en van de Girondins gedurende de twee vergaderingen; hij had dus alle dagen zijne fortuin in de hand; maar hij verwaardigde zich niet haar te openen. Daarna door de kiezers tot het ambt van openbaar aanklager en van regter van Parijs geroepen, sloeg hij het een en ander van de hand, en deed van alles afstand, om in eene onbevlekte en fiere armoede te leven. Zijn geheel vermogen, benevens dat van zijnen broeder en van zijne zuster, bestond in de opbrengst van eenige stukken lands in Artois, welke hij verpacht had. De pachters, die zelve arm en aan zijne familie verwant waren, betaalden hunne achterstallige renten zeer onregelmatig. Het inkomen, hetwelk hij als afgevaardigde, gedurende de wetgevende vergadering en de Conventie dagelijks genoot, voorzag in de behoeften van drie menschen. Somtijds was hij genoodzaakt zijne toevlugt te nemen tot zijnen huisheer en tot zijne vrienden. Zijne schulden, die, na een zesjarig verblijf te Parijs, bij zijnen dood niet meer bedroegen dan eene som van vier duizend francs, getuigen voor zijne buitengemeene matigheid ten opzigte van zijne liefhebberijen en van zijne uitgaven.

Hij leefde als een eenvoudig handwerksman. Hij bewoonde een huis in de straat St. Honoré, tegenover de kerk l'Assomption. Het was een laag huis, van een bijna boersch voorkomen; vóór hetzelve vond men een' hof, terwijl het van alle kanten omgeven was van lootsen, opgevuld met planken, timmerhout en andere materialen. Het bestond uit eene keuken, gelijk gronds, die op den hof en eene gemeene zaal uitkwam, welke laatste door eenen gang van de keuken gescheiden was. Een houten trap, aan het einde van den gang, leidde naar een opkamertje, dat boven de lootsen in den vorm van een gebroken of plat dak gebouwd was. De vensters van deze vertrekken kwamen op het dak uit en hadden geen ander uitzigt dan op het binnenste gedeelte van de werf, waar zich de bijl en de zaag der werklieden onophoudelijk hooren lieten, en de huisvrouw en hare dochters, die hare huiselijke bezigheden verrigtten, gedurig doorgingen.

Dit huis behoorde aan zekeren Duplaij, een schrijnwerker en aannemer van gebouwen. Deze Duplaij, een

---

(1) Het dorp Ermenonville heeft een slot en een schoon park, hetwelk weleer door de beminde van Hendrik IV, de schoone Gabrielle, werd bewoond. De Graaf Alexandre de la Borde geeft daarvan de volgende juiste beschrijving:

„In het algemeen hebben de tuinen een heerschend karakter, hetwelk voorkomt uit de natuurlijke beweging van het terrein en de geaardheid van den grond. Welk vernuft men aanwendde, om dezelve te versieren en te verfraaijen, de natuur des lands komt altijd, te midden der nieuwe werken, weder te voorschijn. Ermenonville behoort onder het kleine getal uitzonderingen op dezen regel. Door eene gelukkige en zeldzame omstandigheid bezit het de grootste verscheidenheid van ligging en aanleg. *Daar* vertoont het kleine park een weiland, besproeid door eene bevallige rivier en versierd met boschjes, die met smaak geplant zijn; *hier* ziet men het groote park, een digt bosch met een eenzaam meer. Verder stelt de zoogenaamde woestijn uitgestrekte heiden, drooge zandgronden, met bosch begroeide en van diepe afgronden doorsneden bergen voor oogen. Dit bevallige en tevens woeste geheel wordt gescheiden door een kasteel, genoegzaam in het middelpunt van het park geplaatst, in de engste ruimte der vallei. De wateren, die allen van het zuiden komen, storten zich, na het dal doorstroomd en een groot meer gevormd te hebben, voor de vensters van het kasteel in een' zeer hoogen val neder; terwijl zij zich van daar in de grachten verspreiden, die rondom het kasteel loopen, beginnen zij de rivier te vormen, die de overzijde versiert. Men kan dus in dit park twee geheel verschillende gedeelten onderscheiden, die echter afzonderlijk moeten worden beschouwd, en welker vereeniging eene der schoonste plaatsen van Frankrijk daarstelt. De vermaardheid van dit park is grootelijks vermeerderd door den dood en het graf van Jean Jacques Rousseau. Men weet, dat deze wijsgeer, toegevende aan de aanzoeken van den heer Girardin, den 20. Mei 1778, te Ermenonville kwam wonen, en den 2. Julij daaraanvolgende, binnen den tijd van twee uren, bezweek aan een' aanval van waterachtige beroerte. Hij werd begraven in dat gedeelte van het groote park, hetwelk bekend is onder den naam van *l'ile des peupliers* (het populiereneiland.) De heer de Girardin deed zijne graftombe oprigten ter plaatse van een' steenen lessenaar, die bij kleine concerten werd gebruikt, en versierde het met bas-reliefs, gebeeldhouwd door Lesueur. Den 11. October 1794 werden de overblijfselen van J. J. Rousseau, inweêrwil van den krachtdadigen tegenstand van Rienier de Girardin, van het populiereneiland opgegraven en naar het Pantheon overgebragt."

LONDEN 3 April.

De Fransche ambassadeur, de graaf *de Saint-Aulaire*, die op het punt staat naar Parijs terug te keeren, heeft heden eene lange bijeenkomst met lord *Palmerston* gehad.

— In de vorige week zijn weder uit Londen vervoerd naar Rotterdam 5000, en naar Belgie 3500 oncen gemunt zilver; naar Hamburg 21,400 oncen gemunt zilver, 129,560 oncen aan baren, en 1400 oncen gemunt goud, terwijl naar New-York 17,500 oncen gemunt goud zijn gezonden.

— De fondsen waren gedrukt. Gec. 3 pCt. 88 à 88⅛; Nieuwe leening 1 pCt. verlies; Holl. 2½ pCt. 58¾; 4 pCt. 90½; Sp. 3 pCt. 34¼; Port. 4 pCt. 34¼; Rusl. 110½.

FRANKRIJK.

PARIJS 3 April.

De infant don *Henri*, broeder van den koning van Spanje, dien men uit Spanje verwijderd heeft, is den 27. Maart te Marseille aangekomen, en den volgenden dag naar Nice vertrokken. Hij begeeft zich naar Napels.

— De daling der granen in Parijs en op alle plaatsen van Frankrijk is voortdurende. Donderdag was het meel te Parijs 55 c. per kilogramme, hetwelk eene vermindering van 14 c. per brood van 2 kilogrammes uitmaakt.

— De regtbank van Toul heeft eenen korenverkooper van Bovée tot 3 maanden gevangenis en 1000 frs. boete verwezen, als hebbende iemand omgekocht, om van hem publiek tegen hoogen prijs granen te koopen, ten einde aldus de prijzen te doen rijzen. De kooper is er met 15 dagen gevangenis en 50 fr. boete afgekomen.

— Uit Rouen meldt men van den 1. April:

„In onze havens zijn van den 15. tot den 31. Maart aangekomen 68 vaartuigen, aanbrengende 46,545 hectoliters tarwe, 8,655 rogge, 8,100 maïs en 2448 haver, behalve 1664 zakken en 2962 vaten meel en 937 zakken meel van maïs. Van dat getal vaartuigen kwamen er 19 van Londen, met 18614 hect. tarwe en 2773 vaten meel, 9 uit Amsterdam, met 9373 hect. tarwe, en 111,000 kil. rijst, 5 uit Rotterdam, met 1644 hect. tarwe, 4438 rogge en 5000 kol. rijst."

— De stedelijke raad van Nancy heeft besloten, om voor den overleden generaal *Drouot* een standbeeld op te rigten, waartoe de stad 6000 fr. zal bijdragen, terwijl in de verdere onkosten bij middel eener inschrijving zal worden voorzien. *Drouot* was een belangloos en regtschapen man: *Napoleon* noemde hem *de wijze man van het groot leger.* De keizer, die van hem veel werks maakte, had ook van hem gezegd, *dat hij even zoo te vreden zou leven met veertig sous per dag als met de inkomsten van een souverein.* De generaal was werkelijk in zijnen handel en wandel zoo eenvoudig als de Romein *Cincinatus*; maar hij was daarenboven zeer liefdadig: militaire schatten, vaderlijk erfgoed en keizerlijk legaat van 100,000 fr., alles had hij aan de armen en ongelukkigen uitgedeeld; slechts zijn pensioen had hij overgehouden, en ook dit geld schonk hij grootendeels aan de noodlijdenden. In den afgeloopen winter niets meer te geven hebbende, deed hij zijne epauletten en zijne beste kleederen verkoopen, om de armen van Nancy brood te kunnen verschaffen. Zulk een liefderijk man verdient ongetwijfeld, dat zijn aandenken bij het nageslacht door een standbeeld worde vereeuwigd.

— Het *Journal des Débats* neemt uit *the Times* het volgende over nopens den generaal *Drouot*:

„De graaf *Drouot* is te Nancy overleden. In eenig opzigt, kan men van hem zeggen, dat hij de regterhand van den keizer was, want *Napoleon* won zijne veldslagen met zijne garde en met zijne artillerie, en *Drouot* was generaal der garde-artillerie. Het is vreemd, dat *Napoleon*, die zoo zeer in de gelegenheid was, het onmetelijk belang der artillerie te waarderen, zoo lang wijfelde, om aan zijn begunstigd korps artillerie te geven; want het is uitgemaakt, dat de dragonders, jagers, lanciers, fusiliers, gendarmen, in een woord, bijna al de namen dier wapenen in de gelederen der keizerlijke garde waren begrepen, lang voor dat de artillerie er bij was, uitgezonderd eenige ligte veldstukken.

„In de eerste batailles der revolutie, hadden de Franschen geene rijdende artillerie, maar de groote partij, welke de Pruissen van dat korps trokken, was zoo in het oogloopende, dat de wetgevende vergadering in 1792 besloot een korps rijdende artillerie op te rigten.

„Toen *Napoleon* in 1804 zijne keizerlijke garde uit de cadres van de oude consulaire garde te zamenstelde, had hij bij deze laatste slechts eene compagnie artillerie, sterk 100 man; hij bragt toen het getal op 3 compagnien, elk van 200 man. Drie jaren daarna voegde hij er 3 compagnien artillerie bij, onder den kolonel *Drouot*. Hij werd meer en meer van het belang van dat wapen overtuigd, en vermeerderde hetzelve van lieverlede, zoo dat de artillerie der garde alleen in 1813 reeds 194 kanonnen telde.

„Dit was de sterkte van dat geducht wapen, hetwelk met zoo veel beleid door *Drouot* werd geleid, een wapen welks bliksems het lot der rijken beslisten. Wij willen niet zeggen, dat *Drouot* voor *Napoleon* was, wat *Dickson* voor den hertog *van Wellington* is geweest, want deze Engelsche officier had misschien meer militaire talenten; doch in het handelen, in dapperheid, in kracht, en vooral in braafheid, in getrouwheid, in deugd zonder vlek, overtrof niemand *Drouot*, en had hij zijns gelijken niet bij de menigte helden, die het fransche leger opleverde.

„De graaf *Drouot* had eenige originaliteit in zijne gewoonten: ofschoon Franschman en soldaat, was hij te midden van den keizerlijken staf, een godsdienstig mensch, en hij schaamde zich niet, om dit opentlijk te belijden. Hij had altijd een klein bijbeltje bij zich, en zijn grootste genoegen was, daarin te lezen. Het was welligt de eenigste bijbel, welke men bij de bagage van het groote leger kon vinden. Als hij bevel ontving, om met zijn geschut te handelen, was het altijd, daarvan kon men verzekerd zijn, het oogenblik der beslissing. Hij trok dan een' ouden jas aan, en wandelde te voet door zijne kanonnen, en altijd ontkwam hij aan de talrijke gevaren, zonder gewond te worden.

„Wij behoeven niet te herinneren, hoe menigmaal *Drouot* en zijne kanonniers het lot van eenen moordadigen dag beslist hebben. Zijne 50 of 60 vuurmonden schenen, volgens ooggetuigen, vuur te braken, terwijl men dezelve in vollen ren het overschot der russische hardnekkigheid of der oostenrijksche dapperheid zag wegvegen, en alzoo de overwinning van den dag bevestigen.

„In de kunst van behandelen (*manipuler*) en pointeren van het kanon, had *Drouot* zijn wederga niet. Bij het overtrekken van de Elve, in 1813, bemerkte *Napoleon* den vijand aan den anderen oever. *Hier honderd stukken geschut!* riep hij. *Drouot* was onmiddelijk aan dien kant. Doch de keizer was zoo ongeduldig nopens den uitslag, en de uitwerking van het geschut scheen hem niet zoodanig te zijn, als hij wel wenschte, dat hij van zijn paard sprong, en naar den generaal *Drouot* snelde, dien hij gewelddig bij het oor trok. Deze verdroog deze berisping met geduld, en gaf het den keizer om het geschut beter te plaatsen. Napoleon nam het aanbod niet aan, maar lachte zelf over zijne drift. Toen eindelijk de keizer zijnen val nabij was, en allen, die hunnen rang en hunne waardigheid aan *Napoleon* verschuldigd waren, hem verlieten, bleef hij met *Macdonald*, *Bertrand*, *Fain*, *Cambronne* en *Caulaincourt* zijnen meester getrouw, en volgde hem naar het eiland Elba. In de geschiedenis van de opkomst en den val van het keizerrijk treffen wij menigen beroemden naam aan, maar er is er geen een, die meer de algemeene achting van vriend en vijand verdient, dan *Drouot*."

PARIJS 4 April.

Van alle kanten ontvangt men de berigten, dat de prijs der granen dalende is of ten minste op dezelfde hoogte blijft. Te Parijs blijft de prijs dalende.

— De graaf *Roij*, pair van Frankrijk, minister van finantien onder de restauratie, is den 2. dezer alhier overleden. Hij werd voor den rijksten grondeigenaar gehouden, met een inkomen van 2 millioenen.

— De *Courrier du Havre* berigt, dat een slavenhandelaar 2000 negers zou hebben vermoord, ten gevolge van het kruissen op de kusten van Afrika der Fransche en Engelsche vloten.

— Er is heden weder eene proef genomen om paardenvolk met den spoorwagen te vervoeren, welke uitermate aan de verwachting heeft voldaan.

— Er waren weinig handelaars op Tortoni; de fondsen bleven stilstaan. Er werden weinig zaken gedaan. 3 pCt. à 78,75 aangeboden.

BELGIE.

BRUSSEL 5 April.

Vrijdag avond is de heer *Broglia*, hoofdredacteur van het dagblad *le Flambeau*, te Vilvoorde gearresteerd, op het oogenblik dat hij uit het convooi, van Gend aangekomen, stapte. Hij is naar Brussel gevoerd, en, na aldaar een lang verhoor voor den regter ter instructie *Bemelmans* te hebben ondergaan, is hij Zaturdag in de *Petits Carmes* opgesloten.

— Voor eenige dagen is de bliksem geslagen in den kerktoren van Quevaucamps, heeft 2 balken en eenige andere stukken hout verbrijzeld, is in de kerk gedrongen, heeft aldaar een kruis en een gedeelte van het beschot (*lambris*), waarop het stond, vernield, en den pastoor, die zich aldaar bezig hield met de kinderen voor de eerste communie, tegen den grond geworpen. Een der kinderen is door een nederstortenden steen gewond.

NEDERLAND.

's GRAVENHAGE 4 April.

Heden heeft er, tot viering van de gelukkige herstelling des konings, familie-diner ten hove plaats.

Ter gelegenheid van het Paasch-feest, heeft er heden morgen in de kapel van H. M. de koningin, eene plegtige dienst plaats gehad. Aan alle de Russische onderdanen, die zich in deze residentie bevinden, is het veroorloofd geworden, daaraan deel te nemen.

De prins en prinses *Frederik* der Nederlanden en H. D. oudste dochter, prinses *Louisa*, hebben heden morgen in de Kloosterkerk het H. Avondmaal gebruikt.

— De commissie van beheer over de tentoonstelling van schilderijen, enz., welke in de maand Mei 1847 binnen deze residentie zal worden geopend, heeft vermeend de heeren kunstenaars te moeten herinneren, dat volgens art. 3 van het programma, alle stukken van den 6. tot den 24. April aanstaande, vrachtvrij, aan haar moeten worden bezorgd; kunnende zij niet instaan voor de goede plaatsing der stukken, welke na gemelde dagteekening mogten worden ingezonden.

ROTTERDAM 3 April.

Heden morgen is eene eerste proef genomen met den stoom-watermolen, welke door de Hollandsche spoorweg-maatschappij is opgerigt bij het station van den spoorweg alhier, voor de bemaling van de vereenigde polders Cool, Schoonderloo en Beukelsdijk. Deze machine

---

landsman van Robespierre, had de familie van dezen laatsten in Artois goed gekend, en bood den afgevaardigde van Arras, bij deszelfs aankomst te Parijs, huisvesting aan. Eene lange zamenwoning, eene gemeenschappelijke tafel en eene veeljarige buurmanschap hadden de gastvrijheid van Duplaij in wederzijdsche gehechtheid veranderd. Zijn huisgezin was voor Robespierre eene tweede familie geworden. Robespierre had hem zijne gevoelens doen aannemen, zonder hem iets te ontnemen van de eenvondigheid zijner zeden noch van zijne godsdienstige gebruiken. Het huisgezin bestond uit vader en moeder, een' zoon, die nog kind was, en twee jonge dochters, de eene achttien, de andere twintig jaren oud. De vader, die zich gedurende den dag met zijnen arbeid bezig hield, ging des avonds naar het klooster der Jacobijnen, om Robespierre te hooren spreken. Dweepziek keerde hij van daar terug, vervuld met bewondering voor den redenaar van het volk en met haat tegen de vijanden van dien jeugdigen en warmen patriist. Zijne vrouw deelde in zijne geestdrift voor den jongen huisgenoot. De eer, om Robespierre te huisvesten deed haar de kleine diensten, die zij hem, als ware zij zijne dienstmeid, vrijwillig bewees, eervol en aangenaam vinden. Zij scheen minder zijne huisvrouw dan zijne moeder. Robespierre vergold al die diensten, al die gehechtheid met liefde. Hij praatte met den vader, gedroeg zich als kind jegens de moeder, als vader jegens den zoon, gemeenzaam en bijna als broeder jegens de dochters. Zoo wist hij in dien huiselijken kring alle gevoelens in te boezemen en te ondervinden, welke eene vurige ziel slechts inboezemt en ondervindt, wanneer zij zich ver naar buiten uitstort. Zelfs de liefde kluisterde zijn hart aan de plaats, waar de arbeid, de behoefte en bespiegeling zijn leven boeiden. Eleonore, de oudste dochter van Duplaij, boezemde Robespierre eene ernstige en teedere liefde in. Dit gevoel, meer voorliefde (predilectie) dan hartstogt, was bij Robespierre meer beredeneerd, bij het meisje meer vurig en ongekunsteld. Hij, zoo min als zij, zouden hebben kunnen zeggen, wanneer die genegenheid een' aanvang had genomen; maar zij was in de ziel van Eleonore met de jaren, in het hart van Robespierre door gewoonte al meer en meer ingeslopen. Deze gehechtheid gaf den redenaar eene teedere aandoening zonder kwelling; zij maakte hem gelukkig, zonder hem af te leiden. Het was eene liefde, die den man voegde, welke den geheelen dag in woelingen van het openbare leven doorbragt, het was eene rust voor het hart na de vermoeijenissen van den geest. „Zij bezit eene mannelijke ziel," zeide hij, van zijne vriendin sprekende: „zij zoude weten te sterven, zoo als zij weet te beminnen." Deze neiging, door beiden beleden en door de familie goedgekeurd, eerbiedigde zich zelve in hare zuiverheid. Zij leefden in hetzelfde huis als twee verloofden, niet als twee geliefden. Robespierre had het meisje aan hare ouders ten huwelijk gevraagd; zij werd hem toegezegd. Zijn geldelijk onvermogen en de onzekerheid van de toekomst verhinderde hem zich met haar in den echt te vereenigen, alvorens het lot van Frankrijk beslist was; maar hij verlangde slechts, gelijk hij zeide, naar het oogenblik, waarop hij, na het einde van de bevestiging der omwenteling, den strijd zoude kunnen verlaten, om haar te huwen, die hij beminde, en zich naar Artois te begeven, ten einde op eene der pachthoeven, welke hij uit de goederen van zijne familie overgehouden had, zijn stil geluk met dat van 't algemeen te vermengen.

In het huisgezin van Duplaij, en wel in dienst van Eleonore, leefde ook eene zuster van Lebas, met name Sophie. Zij werd bemind door Saint-Just en was aan dezen jeugdigen leerling van Robespierre verloofd. Sophie, schooner en minder ingetogen dan hare gezellinnen, beroerde dikwijls dit huisgezin door de stormen, welke haar ijdel en ligtzinnig karakter tusschen haar en Saint-Just verwekte. Robespierre verweet haar menigmalen die wispelturigheid en onstandvastigheid van haar hart. Hij beminde de zuster van Lebas niet; hij koesterde veel meer achting voor Elisabeth, de jongste dochter van Duplaij, om wier hand zijn landgenoot en collega Lebas aanzoek deed, en die kort daarna met dezen huwde. Deze jonge vrouw, wie de vriendschap van Robespierre op den tweeden dag van haar huwelijk het leven van haren man kostte, leefde sedert nog meer dan eene halve eeuw, zonder haren eerbied voor Robespierre eene enkele maal verloochend te hebben, zonder ooit de vervloekingen van de wereld te begrijpen tegen dien jeugdigen broeder van hare kindschheid, die zich in hare herinneringen zoo zuiver, zoo deugdzaam, zoo zachtzinnig vertoonde.

De wisselingen van fortuin, invloed en volksliefde, welke Robespierre moest ondervinden, veranderden niets aan de eenvondigheid van zijn bestaan. De menigte kwam de eene of andere gunst of het leven afsmeeken aan de deur van dat huis, zonder dat er ooit iets van buiten indrong.

De woning van Robespierre bestond uit een laag vertrek, boven de werf, van de kamer der eigenaars van het huis afgescheiden door een gemeenschappelijk kabinet, waar het water, het hout, de kleederen en het huisraad geborgen werden. Dat vertrek, waarvan het venster op het dak uitkwam, bevatte slechts een bed van blaauw- en witgestreept saai, eene tafel en vier stroostoelen. Die afgezonderde plaats diende Robespierre tot slaap- en tevens tot studeerkamer. Zijne papieren, zijne rapporten, de manuscripten van zijne redevoeringen, door hem zelven geschreven met eene regelmatige letter, maar vol van doorhalingen en veranderingen, waren op dennehouten plankjens, die tegen den muur hingen, zorgvuldig afgedeeld. Een klein getal uitgezochte boeken stonden daarbij gerangschikt. Bijna altijd lag er een boekdeel van Jean Jacques Rousseau of van Racine opengeslagen op de tafel, waaruit zijne vooringenomenheid met deze twee schrijvers in de wijsbegeerte en letteren duidelijk bleek.

(Vervolg hierna.)

heeft een vermogen van 30 paardenkracht, brengt een scheprad in beweging van 8,53 el middellijn, en is op eene uitmuntende wijze gemaakt.

Het verschil tusschen den waterstand in den polder en den Schieboezem was bij deze eerste proef 1,57 el, het scheprad stond 1,77 el in het achterwater, hetzelve deed $5\frac{1}{2}$ omgangen per minuut, en bragt daarmede in dat korte tijdstip ruim 95 kub. ellen op. (*N. R. C.*)

ROTTERDAM 5 April.

Hoden per *Batavier* aangebragte Engelsche dagbladen zeggen, dat eergisteren morgen te Portsmouth en Woolwich bevelen ontvangen waren tot het onverwijld inschepen van een bataillon mariniers naar Lissabon, en dat, naar men meende, gelijke bevelen naar Plymouth en Chatham waren gezonden. De genoemde detachementen zijn bereids, met een stoomfregat, naar hunne bestemming vertrokken. Uit dit alles maakte men op, dat de koningin van Portugal Engelsche interventie heeft ingeroepen, om aan de binnenlandsche twisten in haar Rijk een spoedig einde te maken. (*R. C.*)

UTRECHT 6 April.

Aanstaanden Maandag zal het nieuwe Badhuis, hetwelk alhier op de *Rijnkade* gebouwd is, worden geopend. (Zie advertentie.)

— Gister avond, omstreeks 6 ure, werd er kennis gegeven, dat zich op den weg naar Houten een man bevond, liggende op een mestvaalt, in eenen bewusteloozen toestand, vergezeld van zijnen 12jarigen zoon. Deze persoon, welke, volgens opgave van dien zoon, den vorigen nacht in de gemeente Houten had doorgebragt, had even te voren geklaagd over pijn in de beenen. Hij is van daar zoo spoedig mogelijk, door de directie van de stedelijke politie, overgebragt bij den directeur der begraafplaats, alwaar, door medewerking van den waarnemenden wijkmeester van wijk K, de noodige geneeskundige hulp is verschaft. Met de meeste zorg door den heer Med. Doctor *van der Voort*, met medehulp van gem. directeur, behandeld, en vergeefsche pogingen tot herstelling in het werk gesteld zijnde, is hij naar het Stadsziekenhuis overgebragt, alwaar hij kort na zijne aankomst si overleden. De overledene is herkomstig uit de gemeente Zijderveld.

ZENDELINGSWERK.

Onlangs zeiden wij in dit Blad (23 Dec. 1846) eenige woorden over het Zendelingswerk, en merkten aan, dat het Nederlandsch Zendeling-genootschap: „dringende „behoefte heeft aan vermeerderde belangstelling, en door „geldelijke bijdragen, en door de persoonlijke hulp van de- „zulken, die, door den waren ijver ontstoken, genegen „zijn de Goede Boodschap te gaan brengen onder de zoo „talrijke Heidenen en Niet-Christenen in onze kolonien." Sedert heeft het *Maandberigt van het Nederlandsche Zendeling-genootschap* N°. 1, 1847, en ook de *Boekzaal der geleerde wereld*, een berigt opgenomen van het Bestuur van ons Zendeling-genootschap, dat ter behartiging allezins waardig is. Dat stuk is gedagteekend 7 Dec. 1846, en handelt over de aanneming van kweekelingen voor het Zendelingswerk in het Zendelings-huis, te Rotterdam gevestigd, en waarvan de Wel Eerw. *H. Hiebink* Directeur is. Daaruit blijkt dat onder ons van de gezindheid van Christelijke jongelingen die „gaarne de hun geschonkene „gaven en krachten aan de gewigtige en moeijelijke taak „des Zendelings willen wijden, tot nog toe weinig blijken „gevonden worden." De jongelingen, die gelooven „den zin des gemoeds" te hebben, die meenen de gaven en de krachten te bezitten, om zich aan die waarlijk even moeijelijke als gewigtige taak te wijden, bevelen wij aan, dit berigt te lezen en daarom rijpelijk, met opzigt tot God en onzen Hemelschen Verlosser, na te denken. Zoo vele duizenden onzer natuurgenooten zuchten nog in de Nederlandsche kolonien in de duisternis des heidendoms of vergenoegen zich met de dwaalbegrippen van valsche leeraars. O! bij zoo velen hunner is het gevoel levendig dat de leerlingen van hunne afgods-priesters niet in staat zijn om hun de genade van den Almagtigen en Alomtegenwoordigen te doen deelachtig worden. Deze hebben vooral behoefte aan het licht des Evangelies, aan den voorgang van Christen-Zendelingen. Doch hij, die de zucht in zich voelt ontwaken om Zendeling te worden, bedenke wel dat hij zich geheel moet toewijden aan den Heer, dat hij zich aan des Heeren leiding geheel moet toevertrouwen, en dat geen ongemakken, geen bezwaren, geene ontberingen, zelfs geene gevaren hem mogen weerhouden van het waarnemen en betrachten van die pligten, welke hij zal op zich nemen; — dat de Heer is liefde, en dat hij dus, in zijnen omgang niet verblinde en zelfs kwaadwillige heidenen, die Goddelijke liefde moet trachten na te volgen.

Hier zullen wij er niets meer over zeggen, als zijnde eene breedere behandeling van dit onderwerp minder voor een Dagblad geschikt. Wij zullen nog alleen herinneren, dat evenzeer als er behoefte is aan Zendelingen, ook het Zendelings-huis te Rotterdam, ook de Zendelingsposten in Nederlandsch Indie ondersteuning en krachtdadige ondersteuning, op het allerdringendst noodig hebben.

L.

ADVERTENTIEN.

(1087) *** Mijne veel geliefde Echtgenoot F. C. VAN DER WOLK verloste heden door Gods goedheid van eenen welgeschapenen ZOON.

Jutphaas,
4 April 1847. C. G. CRAMER.

Geëerde betrekkingen gelieven deze kennisgeving als eene bijzondere aan te merken.

(1088) *** Heden overleed onze geliefde Zuster Mejufvrouw J. H. HOOGSTAD.

Utrecht, P. J. HOOGSTAD,
2. April 1847. uit aller naam.

Verzoeke deze algemeene Kennisgeving als bijzondere aan te nemen.

(1089) *** Heden overleed mijne dierbare echtgenoot H. B. VERWAAIJEN, in den ouderdom van bijna achtendertig jaren, die met mij bijna tien jaren in liefde en leed deelde.

Utrecht
den 3. April 1847. Js. VAN NIEKERKEN Dz.

Eenige kennisgeving.

(1090) *** Heden overleed, tot diepe droefheid van mij, mijne kinderen en behuwd-kinderen, mijn waarde echtgenoot JOHANNES BECK, in den ouderdom van drie en zestig jaren.

's Gravenhage, Weduwe J. BECK,
den 5. April 1847. geb. FRITS.

OPENING VAN HET BADHUIS, Rijnkade.

(1091) *** Door de welwillende medewerking der Stedelijke Regering, en de daartoe benoemde Commissie, is de ondergeteekende in de gelegenheid gesteld, bovengenoemd **BADHUIS** in de volgende week voor het geëerde publiek te openen.

De Heeren-baden zijn op Maandag den 12. en de Dames-baden op den 19. dezer gereed.

Hij beveelt zich bij zijne geachte stadgenooten, opdat deze hem in zijne zoo nuttige onderneming mogen ondersteunen.

Toegangkaartjes zijn van heden af te bekomen aan het Badhuis.

Utrecht, W. VAN OOSTEN.
6 April 1847.

OPROEPINGEN.

(1092) *** Die iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan wijlen den Heer HERMANUS DE BRUIJN, in leven Heel- en Vroedmeester, op den 4den Maart alhier overleden, of die iets van wijlen denzelven onder zich berustende mogt hebben, worden verzocht daarvan aangifte, betaling en teruggave te doen voor 1°. Mei aanstaande, ten Kantore van den Heer J. G. SCHRIKKER, Domsteeg No. 310, als belast met de likwidatie.

VERKOOPINGEN.

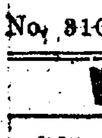

(1093) *** De Notaris VAN MARIENHOFF, residerende te Wijk bij Duurstede, zal op Woensdag den 7. April 1847, des namiddags ten 3 ure, ten huize van H. E. VAN BRUMMELEN, te Wijk bij Duurstede, publiek verkoopen:

No. 1. Eene HUIZING, SCHUUR en STALLING, zijnde het Logement *de Snoek*, (tot vele andere bedrijven geschikt) ERVE en GROND en BOOMGAARD, te zamen groot 38 Roeden, 10 Ellen. Sectie E, Nos. 36 en 37.

No. 2. Een Bunder, 16 Roeden, 20 Ellen HOVENIERSLAND, achter het voorgaande perceel. Sectie E, No. 38.

Deze perceelen zullen eerst afzonderlijk en daarna in massa worden geveild.

No. 3. Twee Bunders, 04 Roeden, 20 Ellen UITERWAARDSLAND in den Wijkerwaardschen-polder. Sectie E, No. 182 en 183.

Alles staande en gelegen te Wijk bij Duurstede.

VERKOOPING EENER FRAAIJE VERZAMELING

Boekwerken, Platen, Kaarten, Teekeningen, Manuscripten, Rariteiten enz. betreffende Geschiedenis, Wapen- en Oudheidkunde, waaronder vele zeldzame werken, benevens eene collectie

GENEALOGIEN

der voornaamste familiën, bewerkt door wijlen R. VAN HEEMSKERK; dit alles uitmakende de bibliotheek van

N. VAN DER MONDE.

Te bezigtigen Maandag den 12. April en waarvan de Catalogus à 10 Cents te bekomen is bij W. C. J. BOLLAAN & J. A. VAN WOESTENBERG, Boekhandelaars te Utrecht.

(1095) *** Op Donderdag den 15. April 1847, des avonds ten zes ure, zal in de Stads Herberg te Woerden, publiek worden geveild en verkocht:

Eene hechte en sterke HUIZINGE en Erf, tot velerhande bedrijven zeer geschikt, staande en gelegen binnen de stad Woerden, in de Voorstraat, Wijk Een No. 18, kadaster sectie C No. 123, bevattende, behalve het Voorhuis en Kantoor, twee Beneden- en twee Bovenkamers, alle behangen en van stookplaatsen voorzien, Provisiekamer, Keuken en Plaatsje, Kelder, Zolder en Vliering.

Te aanvaarden 1. Mei 1847.

Nader onderrigt te bekomen ten kantore van den Notaris W. A. VAN ZIJST te Woerden.

DOOR BIJZONDERE GELEGENHEID.

(1096) *** Uit de hand te Koop, een lieflijk toongevend opstaand PIANO, voor een minnen prijs. Te bezigtigen bij F. HAS in de Jufferstraat, aan de Wittevrouwenpoort te *Utrecht.*

VERHURINGEN.

TE HUUR.

(1097) *** Een BOVENHUIS met aparten opgang, staande buiten de Waardbarriere, over de sluis; voorzien van 5 behangen en geplafoneerde Kamers, Keuken, Pomp- en Regenwater, Zolder en Kelder. Te bevragen bij J. VAN ELTEN, Mr. Timmerman, buiten de Waardbarriere, L. M., No. 92.

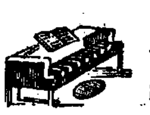

(1098) *** In het Magazijn van PIANO'S van *C. VAN TAL*, Oude Gracht bij de Smeebrug, zijn weder voorhanden nieuwe opstaande PIANO'S en vierkanten, als ook IN HUUR. Men kan zich aan het Magazijn voor jaarlijksche stemmingen tot een civielen prijs abonneren. Ook worden reparatiën aangenomen; tevens zijn er eenige bespeelde PIANO'S IN KOOP te verkrijgen voor de som van *f* 40.— *f* 70.— en hooger.

GEMENGDE AANKONDIGINGEN.

BIJBELDEPOT.

(1099) *** Van wege de Utrechtsche Afdeeling des Nederlandschen Bijbelgenootschaps, is een BIJBELDEPOT geplaatst bij de Weduwe *WETTER*, Oude Gracht bij de Garenbrug, waar verkrijgbaar zijn het NIEUWE TESTAMENT in groot 12° en 32° tegen den verminderden prijs van 20 Cent en verdere uitgaven van BIJBELS en NIEUWE TESTAMENTEN.

ZIJDEN HOEDEN TOT FABRIEKS-PRIJZEN.

(1100) *** J. LEENARTS, op de Oude Gracht bij de Smeebrug A. 36, geeft door deze kennis aan het geëerde Publiek, dat hij door meerdere uitbreiding van zijne *Hoeden-Fabriek* en daartoe aangekochte *Machines* van eene geheele nieuwe uitvinding, thans in staat gesteld is de **ZIJDEN HOEDEN** zoo van *Lyonsche* als *Duitsche Peluusch*, die zeer net en solide bewerkt zijn, tot een civielen prijs te verkoopen; hij beveelt zich ook voor hetgeen verder tot zijn vak behoort zeer beleefdelijk in ieders gunstig aandenken.

Bij bovengemelde wordt ook gevraagd een JONGELING, van goed zedelijk gedrag en niet beneden de zestien jaren oud, om mede het loopende schrijfwerk waar te nemen, kunnende zich daarbij ook in het winkelvak bekwamen.

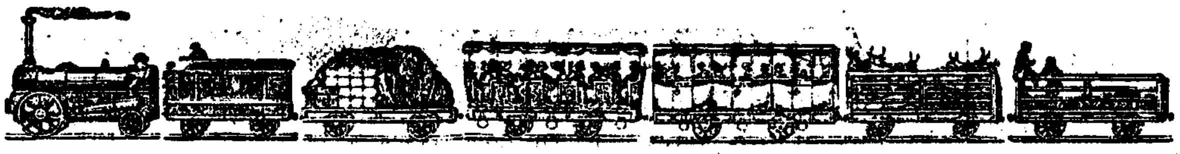

NEDERLANDSCHE RIJN-SPOORWEG.

Uren van Vertrek voor de ZOMERDIENST, beginnende den 16. April 1847.

Van Amsterdam naar Utrecht en Arnhem.

Van Amsterdam	Van Abcoude.	Van Vreeland	Van Nieuwersluis	Van Breukelen	Van Maarssen	Van Utrecht of aankomst aldaar.	Van Zeist Driebergen	Van Maarsbergen	Van Veenendaal	Van Ede	Van Wolfhezen.	Aankomst te Arnhem.
u. m.	u. m.	u. m.	u. m.	u. m.	u. m.	u. m.	u. m.	u. m.	u. m.	u. m.	u. m.	u. m.
7 10	7 28	7 39	7 48	7 56	8 5	8 12	8 38	8 55	9 18	9 32	9 45	10 —
10 45	11 3	11 14	11 23	11 31	11 40	11 55	12 13	12 30	12 53	1 7	1 20	1 35
4 30	4 48	4 59	5 8	5 16	5 25	5 40	5 58	6 15	6 38	6 52	7 5	7 20
7 —	7 18	7 29	7 38	7 46	7 55	8 10	8 28	8 45	9 8	9 22	9 35	9 50

Van Arnhem naar Utrecht en Amsterdam.

Van Arnhem	Van Wolfhezen	Van Ede	Van Veenendaal	Van Maarsbergen	Van Zeist Driebergen	Van Utrecht of aankomst aldaar.	Van Maarssen	Van Breukelen	Van Nieuwersluis	Van Vreeland	Van Abcoude	Aankomst te Amsterdam
u. m.	u. m.	u. m.	u. m.	u. m.	u. m.	u. m.	u. m.	u. m.	u. m.	u. m.	u. m.	u. m.
6 40	6 55	7 8	7 22	7 45	8 2	8 20	8 35	8 44	8 52	9 1	9 12	9 30
11 40	11 55	12 8	12 22	12 45	1 2	1 20	1 35	1 44	1 52	2 1	2 12	2 30
4 —	4 15	4 28	4 42	5 5	5 22	5 40	5 55	6 4	6 12	6 21	6 32	6 50
8 —	8 15	8 28	8 42	9 5	9 22	9 40	9 55	10 4	10 12	10 21	10 32	10 50

Het Hoofdbestuur der Nederlandsche Rijn-Spoorweg-Maatschappij,
L. J. ENTHOVEN, *President.*
Ter ordonnantie van hetzelve
J. C. S'JACOB, *Secretaris.*

(1102) *** In het Parijsch, Brusselsch en Hollandsch **LAARZEN-SCHOENEN MAGAZIJN**
VAN
G. H. ZIEGELAAR
OP DEN DAM No. 5, TE AMSTERDAM.

Zijn te bekomen tegen VASTGESTELDE PRIJZEN, allerbeste kwaliteit, uitmuntend en naar den laatsten smaak bewerkte

Heeren Laarzen ligt of zwaar van leer, het paar *f* 5,00
Dito dito met kurken of dubbele zolen. - - 6,00
Hooge Heeren Model Schoenen. . . . . - 2,50
Lage Heeren Model Schoenen. . . . . - 1,70
Alles van best Kalfsleer.
Lakensche Heeren Laarzen of Bottines met gelakt of gewast lederen Voorvoeten, met en zonder knoopen. . . . . . . - 3,50
Dito dito zwarte stoffen of gecouleurde Satin de Laine. . . . . - 3,00
Heeren gom elastique Overschoenen met lederen zolen. . . . . - 3,25
Dames Laarsjes, op zijde geregen, van zwarte en gecouleurde stof of zwarte fluweelen met of zonder leder omzet, dubbele of enkele zolen. . . . . - 2,50
Hooge Dames Knoopschoenen in alle soorten als bovengenoemd. . . . . . - 2,00
Idem idem geregen op den voet, alle soorten als bovengenoemd. . . . . . - 1,75
Dames Schoenen goud of gelakt leder. - - 1,50
dito dito Maroquin. . . . . . - 1,40
dito dito zwarte stoffen. . . . . - 1,30
dito Pantoffels in fraaije couleuren. . - 1,00
Brieven en Pakjes Franco.

Door het zenden van een oude Laars of Schoen kan men de maat volmaakt passende geven.

(1103) *** De ondergeteekende heeft de eer aan het Publiek bekend te maken, dat hij op heden zijn Winkel geopend heeft, op de Hoogd No. 163, en dat hij ruim voorzien is van MOUSSELINES, JACONETS, ZIJDEN, FOULARDS, FOULARDINES en vele andere artikelen.

Utrecht, W. G. VAN TESSEL.
den 7. April 1847.

(1104) *** In een Modewinkel binnen Utrecht is gelegenheid tot plaatsing van eene of twee LEERLINGEN, ook wordt er tevens gevraagd een JUFVROUW, het Modevak reeds kundig en wier salaris naar bekwaamheid zal zijn. Adres met gesloten briefjes onder de Letters L. W. met opgaaf van naam en woonplaats, aan den Boekhandelaar B. DEKEMA, Steenweg, schuins over de Mariastraat.

(1105) *** Les soussignés annoncent au public, qu'un d'eux est de retour de Paris avec un Grand Assortiment de Nouvautés de PARASOLS et de PARAPLUIES en tous Genres, de soirie en toute couleur et en différentes qualités. Ils remontent les Parasols et Parapluies en neuf et recomodent les vieux et font tout ce qui conserne leur état; ils renouvellent à toutes leurs criantelles et à tous ceux qui voudront bien leur donner confiance, en faisant fort de servir touts avec exatitude et tout avec des prix bien modérés.

P. YRONDY & Co.,
Oude Gracht, tusschen de Stadhuis- en Bezembruggen, La. B, n°. 39,
tegenover het Magazijn van den heer Sinkel, te Utrecht.

HOLLOWAY'S PILLEN.

(1106) *** Laat liever de aan leverziekte, maagziekte of aan een galachtig gestel lijdende, de bewonderingswaardige *Pillen van Holloway* gebruiken (eene zuivere plantaardige bereiding) en zich van wijn, bier en geesterijke dranken onthouden, ook geene vruchten of groenten eten, dan, zoo als sommigen doen, die 's avonds *Blue Pills* (tot welker zamenstelling *Calomel* behoort) innemen en de volgende morgen een sterk werkend laxeermiddel gebruiken; zij zullen zich zelven daarbij zooveel beter bevinden als of zij eenige jaren jonger geworden waren.

Zijn op *franco* aanvrage à contant te bekomen bij den heer *A. P. Milius*, te Utrecht; *Ochtmans*, te Zierikzee; Wed. *Meulenhoff*, te Zwolle; *Peeters*, te Alkmaar; *Romeijn*, te Arnhem, *Verlinden*, te Bergen op Zoom; *van Someren Brand*, te Dordrecht; *Schultze*, te Gorcum; *Hepp*, te 's Hage; *Bruil*, te Hellevoet; *Straatman*, te 's Bosch; *van Deinze*, te Middelburg; *Coenen*, te Nijmegen, Wed. *van Rijssel en Zoon*, te Tholen; aan het Hoofddepot bij den heer F. E. VAN SANTEN KOLFF, te Rotterdam, en te *Londen Strand* 244, HOLLOWAYS ETABLISSEMENT.

UITGAVEN.

(1107) *** Bij den Boekhandelaar J. G. BROESE, is uitgegeven:

EENIGE PUNTEN uit het Ontwerp van het WETBOEK VAN STRAFREGT, beschouwd in verband met STRAFREGT en STRAFWETGEVING. *f* 0,45.

De Weleerw. Heer Predikant CREUTZBERG, te Chaam, heeft de *volgende Werken* van ZWEW. bij bovengenoemden verkrijgbaar gesteld:

I. *HET HEILIGE AVONDMAAL*, een dierbaar onderpand en toonbeeld van de liefde, bedoelingen en zegeningen des lijdenden en stervenden Verlossers. *f* 3,50.

II. *HET BEELD VAN JEZUS ALS MENSCHENZOON*, naar zijn karakter en leven in enkele trekken eenvoudig voorgesteld. (Als inleiding tot het volgende Werk). *f* 0,90.

III. *HET BEELD DES LIJDENDEN EN STERVENDEN VERLOSSERS*; in zijne Goddelijke grootheid en liefde en met al de verschillende rigtingen en zegeningen van zijnen Offerdood. *f* 4,—. De Rec. in de *Jaarb. der Wetensch. Theol.* D. III, St I, 1846, eindigt zijne recensie met de woorden: „De Schrijver heeft aanspraak op den lof van in den geest der gematigdheid, der liefde en der kracht zijn werk te hebben verrigt, en laat het even min aan sporen van zelfstandig nadenken, als aan bewijzen van hooge ingenomenheid met het Evangelie ontbreken."

AARDRIJKSKUNDE.

(1108) *** Bij H. FRIJLINK, te *Amsterdam*, is heden van de pers gekomen:

1. **Frijlinks kleine School-Atlas,** *Tweede Uitgave. Op staal. f* 1,25.

2. **Kleine Aardrijkskunde voor Schoolgebruik.** Verkort door E. VAN DER MAATEN. *f* 0,45.

Gemelde uitgever debiteert met succes;

3. **J. F. G. Cannabich, Kleine Aardrijkskunde voor Schoolgebruik;** voor de Nederlandsche jeugd bewerkt door K. BOUTEN. *f* 1,25.

4. ——————— **Leerboek der Aardrijkskunde.** 6 deelen, met register. Tweede uitgave. *f* 10,80.

De algemeene bijval, welke dezen Atlas van het oogenblik der uitgave (in het laatst van 1843) is te beurt gevallen, noodzaakte den vervaardiger en uitgever reeds spoedig aan eene tweede uitgave te denken, die hij thans het genoegen heeft, bij hare voltooijing, het publiek aan te bieden. Onder de verbeteringen, in deze tweede uitgave gemaakt, zal de uitgever alleen van de in ons werelddeel in werking zijnde spoorwegen gewagen, die in dezen Atlas met mikroskopische naauwkeurigheid zijn aangeduid. — De kunstgraveur D. VEELWAARD heeft dezen moeijelijken arbeid op zijn tachtigste jaar voltooid.

Utrecht bij L. E. BOSCH en COMP.